

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 23. april 1970.*)

§ 1.

I lov om udøvelse af lægegerning, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 236 af 9. august 1955, som ændret ved lov nr. 149 af 21. april 1965 og lov nr. 213 af 4. juni 1965, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

„§ 2. Autorisation som læge meddeles af sundhedsstyrelsen den, der har bestået dansk lægevidenskabelig embedseksamen, og som over for et lægevidenskabeligt fakul-tet har aflagt lægeløftet. Forinden autorisa-tion meddeles, afgiver vedkommende en skriftlig forsikring om samvittighedsfuldt at ville opfylde sine pligter som læge.

Stk. 2. Reglerne for lægevidenskabelig embedseksamen fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med indenrigsministeren.

Stk. 3. Autorisation kan ikke meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af lægeger-ning enten på grund af legemlige mangler eller varig eller med mellemrum indtræ-dende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sygdom eller misbrug af alko-hol, lægemidler og lignende, eller på grund af udvist grov uduelighed. Autorisation kan endvidere nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 4. Tilladelse til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge meddeles af sundhedsstyrelsen den læge, der har gen-

nemgået den i stk. 5 omhandlede uddan-nelse eller en uddannelse, der efter sundhedsstyrelsens skøn kan sidestilles hermed.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministe-ren nærmere regler for uddannelsen til alment praktiserende læge. Uddannelsen, der kan omfatte teoretiske kurser af højst 120 timers varighed, skal være lønnet og af i alt 24 måneders varighed.

Stk. 6. Såfremt det er nødvendigt for at skaffe læger adgang til den i stk. 5 nævnte uddannelse kort efter aflagt eksamen, kan indenrigsministeren pålægge statens og kom-munernes sygehuse samt private sygehuse, som modtager offentlig støtte, eller på hvilke patienter indlægges for offentlig regning, at modtage læger i forhold til deres behov for lægeuddannet personale. Nærmere regler om sådanne pålæg fastsættes af indenrigsmini-steren efter forhandling med Københavns magistrat, Frederiksberg kommunalbesty-relse og Amtsrådsforeningen i Danmark, og således at der ikke pålægges noget sygehus m.v. pligt til at modtage et større antal læger end gennemsnittet af det antal, som i de sidste 3 år har haft tilsvarende virksom-hed på sygehuset m.v., medmindre forholdene forandres. I tilfælde, hvor læger ikke inden for et rimeligt tidsrum efter eksamen kan få adgang til den kliniske uddannelse, bemyndiges indenrigsministeren til at dis-pensere fra de i medfør af stk. 5 fastsatte regler.“

Indenrigsmin. 4B. j. nr. 540/1-2/1968.

*) Se FT: 2356, 3119, 5168, 5279; A. 1633; B. 859. Lov nr. 174 af 29. april 1970.